

Formue hos den Paagjældende, saa forsaavidt kan jeg være ganske enig med det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) i, at „Proprietairerne“, om de end ikke danne en særegen Valgklasse, dog lettelig vilde komme ind i Amtsraadet. Men naar han derhos meente, at det var nogle forsærdelige Følk, da er det et Udtryk, som han maa have for sig selv; jeg har ogsaa Kjendskab til og har virket sammen med dem; for mig have de staaet som ganske flinke Følk, og jeg er kommen godt ud af det med dem; at Andres Erfaringer kunne være anderledes, det er Noget, som jeg lader staae hen. Men, som sagt, jeg maa meget ønske, at det blev udtrykkeligt udtalt i Loven, at Amtsraadsmedlemmerne skulle have Reisegodtgjørelse, og det ikke alene for Reiser udenfor Amtsraadets ordinaire Møder, men ogsaa til Amtsraadets ordinaire Møder; at reise til de ordinaire Møder kan adskillige Steder være en Bagatel, men paa andre Steder ere Medlemmerne stillede saa uheldigt, at de maa reise flere Mil, ja endogsaa over Vand, for at komme til disse Møder, og det er derfor, at jeg ikke kan ansee det for rigtigt, at der ikke er fastsat en Reisegodtgjørelse i Almindelighed.

Æfberning: Hvad Loven i det Hele angaaer, da har den allerede ligget for forrige Aar; den har været i et Udvalg, og der er afgivet en Betænkning derom; jeg var Medlem af Udvalget, og min Mening stod i det Hele taget i Forbindelse med Udvalgets øvrige Medlemmers, og jeg skal derfor ikke her fremsætte den videre. — Det, der har bevæget mig til at begjære Ordet, er Betragtninger, som ere komne frem under Behandlingen af Loven, men som paa en vis Maade ikke findes i selve Loven og kun ere et Par enkelte Punkter i Loven særligt vedkommende. — Jeg skal først tage et enkelt Punkt af Loven frem, det nemlig, som findes i § 8 under Lit. t. — jeg vilde ikke tage det frem, naar det var et enkelt Forhold, men jeg tager det frem, fordi det er et Princip. Det er efter min Overbeviisning et særligt Princip, som man her forsøger at bringe ind under Amtscommunen; Amtscommunerens Indblanding i Forsørgelsesvæsenet har hidtil

været understøttende Communerne, og kun i enkelte Retninger har det givet en directe, umiddelbar Understøttelse; men her kommer Noget frem, som er ganske nyt: „De Understøttelser, som Amtsraadet maatte tilslaae til Afstindiges, Idioters, Epileptiffes, Døvsnummes, Blindes, Krøblingers eller deslige Trængendes Underholdning og Pleie, forsaavidt disse ikke ere under Fattigforsørgelse eller til saadanne Communer, som ere særligen overbyrdede med Fattigflaet“. Hvad der er det Nye, det er, at man giver Amtsraadet Myndighed til paa egen Haand at afgjøre, om En, som ikke trænger til Fattigforsørgelse, skal have Understøttelse; men Alt, hvad der angaaer Dømmen om de enkelte Personers Stilling i Kommunen, er en særlig communal Sag, og det bør Amtsraadet, som omfatter en større Kred og mindre kjender til Personlighederne og deres Stilling, ikke komme til at give sig af med. Man paabyrder blandt Andet Amtmanden en overordentlig vanskelig Stilling ligeoverfor de saakaldte skjulte Fattige, som trænge eller ikke trænge, men som give sig ud for at være trængende og give sig ud for at skjule deres Fattigdom, og jo mere Amtmanden bliver istand til at gjøre sig gjældende i Amtsraadet, desto mere vil han i disse Fattiges Navn efter sin bedste Overbeviisning hvide de fornødne Midler, hvor de maa stee, dersom Kommunen havde at dømme derom, ikke bleve hvide — det er et heelt nyt Princip, som ikke staaer i nogen Overensstemmelse med det Grundlag for Forsørgelsesvæsenet, som hidtil har været her i Landet, og det bør vi ikke gaae ind paa. Forsørgelsesvæsenet er af megen Vigtighed i Samfundet; derpaa grunder sig i en væsentlig Grad dets No; men at udvide det over de snevreste Grændser, det er et farligt Misbrug, det er en Feil, og jeg troer, at det er en Veil, som man ikke paa nogen Maade skal betræde. Det er et mindre væsentligt Punkt, og Loven vil naturligviis kunne bestaae lige godt, hvad enten det optages deri eller ikke.

Et andet Punkt, som her er blevet omtalt, er Regnskabsvæsenet og Alt, hvad dermed staaer i Forbindelse. Det er ganske vist, at dersom man følger, hvad der i Udkaftet i denne Retning er foreslaaet, kommer man ind paa et yderst forvirret Omraade, ikke at tale om, at